

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Sinus huius sinus quarti ordinis: gremiū dī: & nōnūq̃ p octoꝝ orbe ponit: hoc est palpebra teste Ser. dicēte Virg. li. ænei. iij. Sic effata sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (inqt Ser.) cū primā pducit syllabā: valis est gen: quom aut primā corripit gremiū fcat. Vir. in Bucol. Sinū lactis & hęc tibi Priape quotānis. Valgi. Et sinū vini cessam⁹ pōdere Bacchi. Est & in b fcatō secūdā dedi. mal. gñis: ac etiā neutri hoc sinū: teste Prisc. Plaut. in Curgiliōe. Hic cū vino sin⁹ fertur. Var. lib. i. de vita populi Romani. Vbi erat vinū i mēbra positiū: aut galeola: aut sinū: Sinus item flui⁹ est in regiōe Sinag: teste Pro. Sinag aut regio est: cuius partē Iethyopha gi æthiopes inhabitāt: vt idē Prole. oñdit. Si na vrbs est Mesopotamig: & eodē noīe mons petræ Arabiæ: teste Prole. dicēte ad Galatas Aplo. Sina em mons est in Arabia: qui coniun ctus est ei qui nunc est in Hierusalem.

Sipho cū i latino: græca est dictio. Neq; a sibilo las descēdit: vt cū Cathol. somniat Vgutio. Sūt aut Siphones: tubi vel fistolæ: p q̃s vrgēte spiritu: aq̃ vel ali⁹ liquor emitit. Pli. li. ij. natu. histō. De q̃ in summa iuga erūpente: q̃ spiritu acta: & terrę pondere pressa: siphonū mō emi cat. Alij dicūt a sonovocis: siphones dictos. Lu ue. Effigiemq; deæ longis siphonibz implant.

Sirena. Require in dictiōe siren. Siren huius sirenis cū i latino. & hęc Sirena ab actō græco formata in recto declinari p̃t: & ab εἰρῆνῃ: qd cōnectere fcat: vel retinere descēdit. Sunt tamē qui a σῦρῶ: qd ē traho deducūt vocabulū putāt: sicut cū y græco scribi syren oporteret: sed græci σῦρῶν scribūt: qd a σῦρῶ deriuari nō p̃t. Alij a σῦρῶ q̃ est cathena eo q̃ libidinis vinculū syrenes fuerint: dici vo lunt: monstrū est marinū: qd dulcedine sui can tus allectos nautas submergi facit. Fuerūt autē Sirenes tres Acheoli fluminis filię ex Calliope mūsa: vt dicūt. Vir. li. gnei. v. Iamq; adeo sco pulos sirenū aduecta subibat. Hiero. in fine p/ logi in Iosue. Et nos ad patriā festinātes: morti feros sirenag cātus: surda debem⁹ aure trāsire.

Syria cū y græco in prima syl. regio est Asiæ: cu ius populi Syri & Syri⁹ vocati sunt. Luca. li. viij. Istis parce pcor: viuant Galatæq; Syriq;. Hi & Assyri⁹ appellantur: teste Iustino li. i. Ab alijs tū quadripartita fit diuisio: in Syrios vide licet Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios. Siri⁹ cū i latino vtrobiq; stella est in ore cælestis ca nis posita: teste Ser. vel (vt ali⁹ volūt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuat: vt cū Catho. som niat Vgu. Nā Syria cū y græco primā corri pi syl. Siri⁹ cū i lati. illā. pducit. Luca. li. x. Ra pid⁹: q̃ sirius ignes exierit. Sz neq; a σῦρῶ: qd ē traho descēdit: vt nōnulli voluerūt: ga tunc

cū y græco scribi syri⁹ oporteret. Cui⁹ etymo logia nequaq̃ pueniēs est: nec apud græcos scri ptura obseruat: vt cū y græco apud illos scriba tur. neq; a σῦρῶ qd ē sicco deducit: vt Tor tel. tradit: ga tūc cū x in initio seq̃nte e: verius a nostris trāsferi: qd nusq̃ lectū est. Sirius ergo a ωῆςπιω: qd est lucoo vel splēdeo trahit: vbi et etymologia & scriptura pueniunt. Scyros cū c exili post i & y græco: insula est vna ex Cidadi bus i mari Aegeo: & eodē noīe vrbs i ea: teste Prole. cui⁹ prima syl. (vt dixit Strabo lib. ix.) pducta est apud græcos: qd etiā nostri obserua re poetæ. Inde fit Scyri⁹. a. um. Proper. Scyria nec viduo Deidamia viro. Oui. heroid. Sæpe malis stupeo: rerūq; oblita lociq;. Ignara teti gi Scyria mēbra manu. Sciron cū c exili & i la tino: vētus est q̃ ab Atheniēsi⁹ caurus vocat: ga spirat a saxis: q̃ Sciron larro i coluit: quē the leus interfecit. De q̃ latrone meminit Sta. li. xij. Thæbaidos. dicens. Cercyona: & sæuum vel les Scirona crematum.

Syri. Require in dictiōe syria.

Syri⁹. Require ibidem.

Syringa. Reg. in dictiōe syrinx.

Syrinx hui⁹ syringis cū y græco in prima syl. & hęc syringa ab actō græco formata decluari i recto pōt: nymp̃ha qdam fuit in cannā puerfa Oui. li. Meta. i. Naias vna fuit nymp̃hæ syrin ga vocabant: a nostris fistula trāsferi

Syrius. Require in dictiōe syria.

Syrma hui⁹ mat⁹ cū y græco. & hęc syrma hui⁹ syrma declinari p̃t: teste Priscia. gen⁹ est vestis tragicor: vt qd am volūt. Alij dicūt esse caudā suetractū vestis foeminag. Mar. Aprasti lon gū: tu q̃q; syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decor: syrma barbaricū trahit. Valeri⁹ i Phor mione. Quid hic cū tragicis versis syrma facis p symate: versis pro versibus: vt in ipsa di ctione videbimus.

S ante O

Socer. Reg. in dictiōe socrus.

Socia. Require in dictiōe socius

Socienus. Require ibidem.

Socius & socienus in vno fcatō dici p̃t. Plaut. in Aulula. Atq; illi socieno tuo interstringā gul lam. Socia facit in dtō plali & abltō socijs sicut & socius. Hieron. in epla ad Sufannā. Ad hæc respondet beata Teda cū suis innumerabilibz socijs. Idē in li. Iudicū. c. xi. Cūq; filia abiisset cum socijs ac sodalibz suis: flebat virginitatem suam in montibus

Socr⁹ (et si habet mal. socer) cōis gñis est: testibz Capro: Probo: Prisc. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia erepta: a socio possedit suo. Sodoma huius sodomæ. & Sodomū. & Sodo ma neutro gñe plali tū nu. declinari potest. si

Q

cut Baetra: Megara: Susa. Hiero. in genesi. cap. xxij. Quæ vniuersa irrigabant: anq̃ subuertet dñs Sodomā & Gomorrā. & in eodē capi. Loth yō morat⁹ est in oppidis q̃ erāt circa Iordanem & habitauit in Sodomis. Solin⁹ de situ Iudeg. Ibi duo opida. vnū Sodomū: alterū Gomorrū noiatū: oppidū fuit Iudeg diuio summersum iudicio: vt sacre scripturæ attestant. Sodomum. Require in dictione Sodomā.
Sola vrbs. Require in dictione solum.
Solea piscis. Require ibidem.
Soles. Require ibidem.
Soleo les facit in prō solui & solit⁹ sum: testibus Marcel. & Prif. Varro tñ li. ij. de analogia solui dicendū tradit: nō solitus sum. Vtrūq; tñ cōperit. Vir. l. ænei. vij. Teutonico ritu soliti in torquere cateas. Salusti. li. histo. ij. Neq; subfidijs vti soluerat compositis
Solitas. Require in dictione solitudo.
Solitudo & solitas in vno fcatō vsurpatur: teste Marcello Accium inducēte dicentem in Euryface. Tuā solitatē memorās formidas tibi
Sol. Require in dictione solū
Solo solas. Require in dictione solor.
Solor solaris cōe ybū est: testibus Prif. & Gellio: li. xv. noctū att. Sed & solo las veteres puilerūt: teste Prisci. Vñ Desolo las. Vir. li. ænei. xi. Vidim⁹ ingētes & desolauimus agros. Sta. li. Thæ. vi. Dilectas cui desolauim⁹ vrbes. Varro in Oedipo. Oedipus Athenas venire dicebatur: qui consolaret.
Solox hui⁹ cis cū vnico l sequeōte o scribit: nō autem solax huius solacis. vt somniat Vgu. lana crassa dñ: vel pecus lana prextū vt scribit Fest⁹. Lucil. Pascali pecore: ac mōtano hirco atq; solus. Req. in dic. solū. (loce.
Solū nō tñ terrā: sed qd vnicuiq; rei subiacet appellari p̃r: teste Seruio. Nā aqua solū nauium vel pisciū: aer solū auiū: cælū solū stellatū est. & corripit primā syl. Quid. li. Meta. i. Astra tenent cæleste solū. Vir. Et viridi sedere solo. Solū itē pedū est. Ambrosi. in ser. martyg. Nota facta solo attrita est plurimog: solū et sedile vocat: teste Festo. Sola: Cypri vrbs fuit: teste Ptole. Solea auctore Festo: gen⁹ est piscis vel materia robusta: sup quā craucius paries extruūt. vel ea q̃ solo pedis subijcitur: et primā corripit syl. Iuue. saty. vi. Et solea pulsare nates. Sol huius solis notū est qd fcat. Dictus est aut sol ab Hyperionis filio sic vocato: teste Diodo. nō autē a solus: la: lū: vt Cathol. soniauit. Pfali autē nu. soles dies accipim⁹ teste Ser. Vir. li. ij. gnei. Tris adeo incertos cōca caligie soles. Erramus pellago. Persi⁹ saty. vi. Tecū et ei lōgos memini psumere soles. h̃ est lōgos dies. Soles itē splēdores solis vel radij dicunt: vt est apud Marti.

Hibernis obiecta locis specularia puros. Admittūt soles: & sine fæce dieg. Rursū soles: est⁹ solis vel ardores vocant. Hora. in Epist. Corporis exigui pcanū solib⁹ aptū. Solus: la: lum. grō solius. vel soli solæ soli. dñō soli. vñ solo solæ solo declinari p̃r: teste Prisci. Teren. in Eunuchō. Mihi solæ ridiculo fuit. Vbi Donat⁹ solæ (inquit) regulariter dñ soli non recte. Soli pfallis tñ nu. vrbs est Ciliciæ.
Sonitus hui⁹ tus vel soniti declari p̃r: teste Marcel. Pacui⁹ in Dolo teste. Quidnā aut p̃ sunt: est q̃ fori stridit: sic son⁹ hui⁹ nus vel soni declinari p̃r: teste eodē. Mar. Sifennā inducente dicentē li. hist. iij. Postq̃ sono signog: plū magno cū clamore virog cōmissum est. Comperitur etiā hic sonor p̃ sonovel sonitu. Vir. Magno veluti quom flama sonore. Virgea suggeritur: costis vndatis aheni. Lucre. li. vi. Sollicitæ porro: plenæq; sonoribus aures
Sonor. Require in dictione sonit⁹
Sono nas prima. & sono nis tertia piug. declinari p̃r: testibus Marcel. & Prif. A primē piugatois ybo format p̃teritū sonauit: supinū sonatū. A tertiē aut sit p̃teritū sonui: supinū sonitū. Enni. li. Annali. iij. Licora late sonāt. Lucre. li. iij. Caligare oculos: sonare aures: succidere art⁹. Mar. Manif. li. v. Aura p̃ extremas resonauit flebile rupes. Hora. sermo. iij. Magna sonaturū: des nominis huius honorem
Sonus. Req. in dictione sonitus
Sopio sopis quarta. & sopo sopis tertia piuga. declinari p̃r: teste Diome. Cgclium inducēte dicentem. Mulierculam ego illam hic despondebo. Ex nato saltem oblopan.
Sopo sopis. Require in dic. sopio.
Sophronia. Require in dictione sophronium
Sophroniū & hęc Sophronia declinari potest: proprium fuit mulieris nomē
Sorbeo bes secūda piuga. & sorbo sorbis tertia declinari p̃r. Persi. Et anticyras melior sorbere meracas. Iuue. Sorbere & an cybū: qd debeat aut pater aut rex. Sorbeo bes: in prō facit sorbui: in supi sorbitū. Sorbo aut format p̃teritū sorpsi: supinū sorptū: testibus Prif. & Probo.
Sorbo sorbis. Require in dictione sorbeo.
Sorbicicula. Require in dictione sorbicio
Sorbicies. Require ibidem.
Sorbitio & sorbities in vno fcatō accipi p̃nt. & format sorbities diminutiue sorbicicula: non aut sorbicicula: vt somniauit Vgu. Nā sorbicicula ab ea q̃ est sorbitio p̃ diminutionē fit
Sorbicicula. Require in dictione sorbitio
Sordes & sorditudo in vna fcatōne dici potest: teste Marcello. Plau. i pnenulo. Vt mihi absterfcere omnem sorditudinem.
Sorditudo. Require in dictione sordes

Sorex & laurex teste Ser. sup. i. geor. dici p̄r. ne
q; ex fera & rodo cōponit: vt cū Catho. ridicu
lus sōniavit Vgu. sed a corrosiōis sono nomē
assūpsit: mus vocat. & facit in grō soricis
Sorum nō ab eo qd est semen: vel solus: la: lū de
ducit: vt Vgu. voluit: sed vt ait Antist. Labeo
soror dicta est: q; quasi seorsum nascit. sepaī q;
a domo: in qua nata est. quod etiā Marcel. an
notauit. Sororius: maritus sororis appellat
Sors. & fortis in recto declinari potest. Plaut. in
Casina. Vide ne qua illic insit alia sortis sub aq
quod etiam Priscia. annotauit
Sortis. Require in dictiōe fors
Sortio. Regre in dictiōe sortior.
Sortior tiris depo. est vbi. sed & sortio sortis ve
teres puluerunt: testib; Mar. & Prisc. Varro re
rum humanar. lib. xx. Quom venerint censo
res inter se fortiant

Sospes (& si habet foemininū sospita) cōis gñis
est: teste Prisc. Ouid. Fastor. ij. Sospita delubris
dē aucta nouis. Sospes nō tm q; seruat: sed & q;
seruat (qd Enn. Festo referente vsurpauit) dici
Soter. Regre in dictiōe foteris. (pōt.
Soterin. Require ibidem.

Soteris cū t exili. & foterin in recto declinari p̄t:
teste Prisc. Plau. in vitularia. Illic ait Soterinis ē
pater: ppriū fuit mulieris nomē. Soter etiā cū t
exili: ppriū fuit viri nomē: & dici p̄t saluator.

S ante P

Sparta hui⁹ spartæ cū t exili. & Spartehui⁹ spar
tes declinari pōt: vrbs est Lacædemoniæ: de q;
Virg. geor. iij. Veloces spartæ catulos: acrem
q; molossū. Pasce ferro pingui σαρπητæ græ
ce latine fillū: linea carpētarij: siue rubrica trā
ferri p̄t. Hoc spartū gen⁹ est herbæ apud His
panos frequētis: quæ ab Vgu. maf. gñe spart⁹
declinari precipit. Græci σαρπητοσ dicunt.

Spartæ. Regre in dictiōe sparta

Spartum. Ibidē.

Spartus. Ibidē

Spatha cū th aspira. scribit: neq; ab eo qd ē spa
tiū deducit: vt cū Catho. somniauit Vgu. Sed
a σπαθσω: qd est scindo vñ dilacero deriuat
Tortel. autē a σπαρομα: qd est euellō: traho
siue euagino deductum vocabulum tradit.

Specā. Require in dictiōe specus.

Specu. Require ibidem.

Specula. Require in dictiōe spes

Specular. Ibidē.

Speculare. Ibidem

Speculum. Ibidē

Specum. Ibidē

Specus hui⁹ cus vel speci declinari pōt: m̄ masc.
q; fœ. gñe: teste Prisc. quin & h̄ specū & hæc spe
ca. & h̄ spec⁹ huius coris. & h̄ specu: vt idē Pri
scia. tradit. Cato. Specā p̄lit: quo aqua deuia
abiret. Gell. li. vi. nocti. arti. Sole medio et ari
do: ac flagrantī specū quādā naclis remorā: la
tebrosamq; penetro. Horat. in. iij. car. Quæ ne

mora: aut quos agor in specus. Ouid. li. Meta.
vij. Specus est latebroso cæcus hiatus

Spæleum cū æ diph. in media syl. scribit: necnō
& in prima: si Apuleio credis: ea. f. rōne q̄ dixi
mus in dictiōe syncar⁹. Vir. in Bucō. Certū ē
in siluis inter spæla ferag. id est speluncas

Spelunca. Require in dictiōe spæleum

Sperma hui⁹ spermaris: græcū ē vocabu. qd la
tine semē transferit. Neq; a spargo spargis deri
uatur: vt cum Catho. Vgu. somniauit

Spes hui⁹ spei. & speres hui⁹ speris Antiq. prule
rūt: teste Marcel. Lucil. Spero si speres q̄q; pro
desse potes sunt. Inde fit sp̄pere q̄ si p̄ spe: alpere
sine spe: auctore Mar. et si Vgu. simplices dicti
ones esse tradiderit. Norandū tñ q; in simplici
spe syllaba. pducit: q̄ in cōposito breuiat: vt &
in alijs nōnullis fieri p̄lucuit. Spes noiatiuum:
actm. vtm p̄lales habet. Boetius vlti. profa li
bri vlti. Ad rectas spes animū subleuate. Ho
ra. i. epi. Spes iubet esse ratas: dō p̄lali et abltō
caret: teste Probo: q̄ tñ. f. abltō Hiero. vñ est:
cū dixit in li. ij. Machab. c. vij. Noli frustra ex
tolli vanis spebus. & format p̄ diminutionem

Specula. sicut res Recula. Cice. i. epi. Et eo ma
gis q; in oib; miserijs: hac tñ oblectabar specu
la. Specula itē locus edit⁹ est & eminēs: q̄ aliqd
videre & speculari possum⁹. Vir. lib. ænei. iij.

Specula m̄scen⁹ ab alta: dat signū. Speculū est
quo faciēs speculamur. Speculare et p̄ apocopē

specular cu syllabā corripit: sicut & speculū. et
si Vgu. pducit debere tradiderit. Marti. Hyber
nis obiecta locis specularia puros. Admittunt

soles: & sine face dies. Iuena. saty. iij. Quæ ve
hitur clauso: latis specularib; antro.

Speres. Require in dictiōe spes.

Spica. Regre in dictiōe spicus.

Spicum. Require ibidem

Spicus masc. & spica fœ. & spiciū neu. gñe decli
nari pōt: teste Ser. sup. primū geor. vbi ait. Ma
feu. vñ in viroq; numero habem⁹: neutri ve
ro in solo singulari et raro. Cice. in Arato. Spi
cum illustre ferens illustri corpore virgo.

Spina. Regre in dictiōe spinus

Spinus p̄ fructu arbuscula masc. gñis est: teste
Ser. sup. li. iij. georg. et si Vgu. fœmi. dicat esse
gñis. Virg. lib. prefato. Et spinea pruna ferētis

Hęc spina Sentis dicitur.

Splen nō venit a supleo: vt cū Catho. somnia
uit Vgu. Nam græci σπλιν dicunt

Spolio lias. & spoliō depo. ptulerūt antiq. vñ
est illud. Et spoliāntur eos et corpora nuda re
linquūt. Sed & spoliō aris dicebāt: teste Mar
cello: q; & Claudiū Quadrigariū refert dixisse

in annalib; Quod his p̄ militē licebat spoliaba
tur. Et Aphra. in carmie ait. Quos impune de
populatur: & dispoliat decus.